

Latweeschu drauga

p a w a d d o n s
pee № 42 un 43.

18. un 25. Oktober 1845.

Diweem Fungeem zilweeks newarr falpoht.

(Matt. 6, 24—34)

Eliǟs peegahje pee teem laudim un fazzija: „Zik ilgi juhs klibbojeet abbejâs pusses? Ja tas Kungs irr Deews, tad eita winnam pakkat; bet ja Baals tas irr, tad eita tam pakkat. Un tee laudis tam neatbildeja ne wahrdu.“ (1 fehn. 18.) Tà tas praweets Eliǟs bija eekahrfs ar leelu farstumu par to ihstenu Deerwa-kalposchanu un prett Baala ta elka-deewa neleetigu kalposchanu. Israëla laudis bij' eekrittuschi elka-deewibâ ar to Sîhreru elka-deewu Baalu, bet tomehr arri to ihstenu Deewu negribbeja aislegt jeb pamest. Schi firds-neskaidriba un Deewa-kalposchanas sagahnischana schè teek libdsinata klibboschana; turpretti ta skaidra un taisna Deewa-kalposchana libdsinajama taisnam gahjumam. Tà tad nu tas praweets prassa: „Kapehz juhs klibbojeet abbejâs pusses?“ Kapehz pateesigam Deewam un tà libds wiltigam elka-deewam Baalam gribbeet falpoht? Woi tad irr wairak, ne kà weens pats Deews? Woi tad diwi pateesigi Deewi warr buht? Tas jau newarr buht. Woi tas Kungs ween irr Deews — woi Baals ween irr Deews. Tad nu falpojeet weenam ween. Ja tas Kungs, Israëla Deews, ween irr Deews, tad falpojeet tam weenam; bet ja Baals ween pateesigs Deews, tad falpojeet tam weenam. Kas ta par klibboschanu brihscheem labbâ, brihscheem kreisâ pussé? Tapehz is-wehlejetees schodeen, kurram no teem abbeem juhs gribbeet falpoht. — Ko tee laudis darrija us scho stipru pamahzischani? „Lee neatbildeja tam ne wahrdu.“ Ta bija winnu niknas un walschligas firds waina. Winni newarreja leegtees, ka tas Kungs, winnu tehwu Ahbraäma, Jhsaäka un Zehkaba Deews, pateesigs Deews; gan arri nomannija to wiltibu, ar ko tee tschetrsmits peedesmits wiltigi praweetschi, kas tobrihd bij' zehluschees, winnus mekleja apmahniht un peewilt. Bet tak tee laudis negribbeja skaidri un taisni atbildeht, kurram gribboht peekertees. Weenâ pussé pateesiba bija preeksch ta Kunga, Israëla Deewa, obtrâ pussé bija tas nikns kehnisch Ahabs un wissuwairak ta neganta fehnineene Isabel preeksch ta elka-deewa Baala, un pawehleja, lai tam falpo. Pats kehnisch bija klah un wehra likke, ko kusch fazzischoht un darrischoht. Tà tad winni stahweja, tik pat gribbedami pateesibu apleezinah, bet arri no zilwekeem bihdamees. Tapehz wißi klussi zeete us ta praweeta wiazschani.

Tas leelajs praweets, kas pasaulê bij' suhtihts, sawu tehwu wirs seimmes pagohdinah un apleezinah, ka winsch ween pateesigs Deews, — mubsu Kungs un Pestitajs Jesus Kristus, tà kà allaschin, tà patt arri tai augschâ minnetâ ewangeliumâ irr eekahrfs ar leelu farstumu prett scho klibboschanu pee Deewa-kalpo-

schanas un us teem laudim sakka: „Zik ilgi juhs klibbojet abbejās pussēs? Ja tas Kungs irr Deewos, tad eita winnam pakkat; ja ta manta, tas laizigs labbums, irr Deewos, tad eita tam pakkat. Jo abbeem kohpā newarreet kalpoht. Ne weens newarr diweem fungēem kalpoht, jo tas weenu eenihdehs un ohtru mihlehs; jeb tas weenam peekersees un ohtru atmettihs. Juhs newarreet Deewam kalpoht un mantai.“

To paschu man schodeen jums arri buhs preekschā likt. Ak faut es ar Eliäsa garru un spehku buhtu apgehrbts! Ak faut manni ta Kunga Jesus spehks un karstums fasilditu un eededsinatu, ar dedsigu garru juhsu firdis pahrengt un pamahzih, un juhs preeksch ta klahbtuhdama un stipra Deewa waiga prassicht: Zik ilgi juhs klibbojet abbejās pussēs? zik ilgi diwi fungēem gribbeet kalpoht? Zik ilgi Deewam un laizigam labbumam lihds kohpā gribbeet pakaldsibees? Iswehlejectees weenu no abbeem, un atmetteet ohtru. Nebuhtu labbi, ja juhs ka tee Isräela laudis pee ta gribbetu klusšu zeest; pee ta warretu nomanniht, ka juhsu firds irr walschliga, ka wehl ilgaki eeksch sawas elka-deewivas gribbeet pastahweht. Tapehz man nu waijaga 1) juhs gruntigi pahrleezinah, zik dauds wehl irr, kas usdrikftahs diwi fungēem kalpoht jeb abbejās pussēs klibboht; 2) juhs prassicht: ko juhs klibbojet abbejās pussēs? ko juhs Deewam un mantai, Deewam un laizigam labbumam gribbeet kalpoht? jo tas newarr buht; 3) juhs nelikt klusšu zeest, bet skaidru atbildeschana no jums prassicht, woi: Ja, woi: Ne, woi schim, woi tam ween gribbeet peekertees.

Kungs, svehtajs un taisnajs Deewos! Tu wissu-paprecksch zilweka firdi usluhko, kahda ta irr; tu to negribbi puschu dallitu starp tew un starp pafaules, bet tu to gribbi wissu. Schi tawa gribbeschana irr taisna. Tad nu pahrleezini muhs it spehzigi schinni stundā. Saffi us ikkurre katri: woi man ween kalpo, woi atstabjees no man pa wissam. Bet waldi un lohzi arri muhsu fird' un prahdu, ka mehs, kad atkal teekam prassiti un pamahziti, pehdigi no firds un pastahwigi atbildam: Tu weens jo prohjam buhfi muhsu Deewos, tu tas weenigajs wissu-angstakajs labbums, tewim kalposim, tewi mihlesim, tewim peekersees, bet ne mantai un laizigam labbumam, ne Baalam, nedf fautkahdam zittam elka-deewam, lai buhtu kahds buhdams. Us to svehti scho stundu, tawa leela wahrda labbad. Amen.

Tad nu ta pírma leeta irr, ka es juhs gruntigi pahrleezinoju, zik dauds to irr, kas usdrikftahs diwi fungēem kalpoht un abbejās pussēs klibboht.

Luhk', mihlajs zilweks, tas pírmajs kungs, kam tu gibbi kalpoht, irr Deewos. Tu atsikhsti, ka weens weenigs pateefigs Deewos irr, kas wissas leetas raddijis, usturr un walda, kas wissas leetas sinn, ne tik ween, kas winna behrneem wajadfigs; bet arri to sahli laukā, ikkatri pukki, ka ne weena neteek aismirsta; — kas ihpaschi par zilwekeem gahda,— kam weena walstiba irr, fur zilwekus gribb svehtus darriht. Scho Deewu tu laikam gribbi gohdinaht, tu negribbi ka pasgans buht, tu zerre, ka winsch irr taws Debbesu-Tehws, kas tewi schehlo; tu

pehz Deewa walstibas dsennees, gribbedams weenreis' ee-eet muhschigā dsilwo-schanā. Tapehz tu Deewam falpo, wisseem redsoht un sleppenibā. Wisseem redsoht, basnizā eedams, sawus grehkus issuhdsedams un svehtu walkarinu baubidams. Sleppenibā, mahjās ar saweem behrneem un ar sawu faii dseedadams, Deewu luhgdams un wissadus labbus darbus darridams. Ar wahrdu sakloht, tu to turretu par leelu netaisnibu, ja kas tewi gribbetu apsuhdseht, ka tu par Deewa-falposchanu un kristigu tizzibū ne neeka nebehdajoh. Tu seescham dohma, ka tu, Deewu bishdamees un mihledams, effi kristigs zilweks.

Bet turflaht tu arri laizigam labbumam falpo, tas irr: swescham wiltigam deewam. Jo tu Deewu ne-iswehlejees par sawu weenigu Kungu. Tu wehl ne kad ne-effi apnehmees, sawai paschai gribbeschanai wissai atfazziht. Tawa firds naw tik stipri dibbinata, ka tu Deewa pawehleschanas ween sargatu, un labbak' mantu un gohdu, meesu un dwelhseli aiftahtu, ne kā Deewa prahrtu pahrkahptu. Tu schkeetees Deewu mihlejoh, bet tu winnu nemihli tā, kā tu to ohtru fungu, to grehku un to launu eeksch pasaules, un pasaules grehzigus eeraddunus cenihi. Tu gribbi Deewam peekertees, un takmehr ne-eenihdi to ohtru fungu, prohti: wissu, kas naw Deews, kas Deewam pretti. Tu schkeetees Deewam falpojohts, un tatschu tu arri wehl kahdam eeraftam grehkam falpo, ko tu negribbi pahrwarreht un muhschigi atmest nohst. Tu pehz Deewa walstibas dsennees, bet ne pehz winna taisnibas; tas irr: tu gribbi to muhschigu dsilwoschanu eemantoh, bet to besdeerwibū un tahs pasaulegas eekahroschanas negribbi aislegt, neds gaddigi un taisni un deewabihjigi dsilwoht schinni pasaule. Tu gan schkeetees dsiltees pehz Deewa walstibas, bet tu pehz ta nedsennees wissu-papreeksch, ta naw tawa pirma un pehdiga darboschanahs; Deewa walstiba, kristiga tizziba un deewa-bihjaschana terwim naw ta pirma un augstaka leeta jaunibā un wezzumā, neds pee katra darba, neds pee mahjas kohpschanas, neds pee strahdaschanas, neds pee prezzeschanas, bet ta irr tikkai leeks darbs. Tu pehz Deewa walstibas dsennees, bet nepastahwigi; ta naw taws weenigs un augstakajs labbums, ko tu eekahro. Tawa azs greisi raugahs, tawa kahja nelihdsenus sohtus sperr, pehz tu nahzi un atkal preeksch sawa Kunga radees, itt kā tu ne ko launa nebuhtu darrijis. Ar tahdu schurp-, turp-tezze-schanu Deewam laikam gan buhs peetiktees; jo tu winnu wehl neatmetti pa wissam. —

Wissu-wairak tu laizigam labbumam falpo. Jesus Kristus muhs irr pamahzijis ar stipri pamahzischana: „Nekrahjeet sewim mantas wirs semmes, kur kohdi un ruhsa tahs samaita, un pehz kurrakhm sagli rohk un tahs nosohg. Bet krahjeet sewim mantas debbesis, kur neds kohdi neds ruhsa tahs maita, un pehz kurrakhm sagli nerohk, neds tahs nosohg. Jo kur juhsu manta, tur buhs arridsan juhsu firds.“ Zilweka wiltiga un walschēiga firds gan dohma, ka tas labbi gan fa-eijoht, mantas wirs semmes un mantas debbesis kraht. Bet Kristus tahdu wiltigu padohmu stipri norahj, apleezinadams, ka tas newarroht buht; ka, laizigs prahts, laiziga labbuma eekahroschana un leekas mantas dsilhscha-

na sirdi welkoht pakkat few, un newarroht kohpā pāstahweht ar pateesigu Deewa-kalposchanu.

Zik to buhs muhsu widdū, kas schim Kristus wahrdat tizz? Woi tad naw dauds, kas gribb baggati tapt? Un jau schi eegribbeschan a naw pa reissi, ta irr fahrdinaschan un walgs, kas zilweku gabsch samaitaschanā un pasuschanā, ta irr wissu launumu sakne. Kad tad tahds firds prahis warr fa-eet ar Deewa-kalposchanu? Kas Deewam kalpo, tas Deewa prahtam padohdahs. Ja Deewa tam ko dohd no lazigahm mantahm, tad to fanem' kā no mihs-las rohkas ar pateizib, un wissu tam dewejam par gohdu walka; bet ja mas dabbu jeb ne neeka, tad ir ar to peeteek un nepadohdahs leekai suhdischanai. Bet kas gribb baggats tapt, tas pehz baggatibas dsennahs it kā pehz tahs augstakas laimibas un svehtibas. Kad tad fahds to irr uskabrojis, tad wiss-fadi to mekle rohkā dabbuht. Dauds darra, kas pehz nesa-eet ar Deewa mihs-lestibu, nedfs ar tuwaka mihs-lestibu. Ta lihds scho to nedarra, kas buhtu jadarra Deewam par gohdu. Swehtdeenu sagahna ar andeleschanu, ar dserschanu, ar sagschanu un krahpschanu; Deewa-luhgschanu aiskawe, nabbagam atrauj; meklejahs ar netaisnibu ko samantoht, kur newaijadjeja; zittus peekrahpj pee pirkshanas un pahrdoehshanas, un wehl dauds zittadi apgrehkojahs. Kad nu fahdam labbi isdohdahs, kad māntas padohmu sakrabj un baggats paleek: tad ta irr ta manta, tas laizigs labbums, ko par sawu Deewu turr, tas irr: par tahdu leetu, kas muhs laimigus darroht pasaule un zaur ko mums preeziga dsihwe. „Us to seitu un sudrabu sakka: tu essi mans patwehrums.“ Tad nu tahs mantas scheem naw, it kā tahs teem nebuhtu, bet firds tahm pefkerahs, us tahm palaujahs. Tad ta manta naw kā fahds kalps, pahr ko mehs walditu un ko us labbu ween walkatu; ta manta, tas laizigs labbums irr muhs fungs, kas pahr mums walda, kas muhs speesch un dsenn, kas muhs plehsch un wahrdsina deen' un naft', wehl wairak sakraft, — kas muhs lahdu un firdi turr aisslehtu, ka mums naw drohschibas pahru kapeiku naudas isnemt, un Deewam par gohdu un nabbageem par labbu isdoht. Woi tas ne-irr laizigam labbumam kalpoht? un tak schee laudis arri gribb Deewam kalpoht!

Woi arri teem laudim ne-isdohdahs ko samantoht, tee gan labprahbt buhtu baggati, bet newarr baggati palikt: tad zellahs tibras raises, firdsehsti, furneschana, dusmas, naids, skaudiba, bahrshana, netizziba, neskaitamas leekas suhdischanas, kas firdi kā chrfschku-fruhms pahrnemim, un kā pagans prassa: „ko ehdisim? ko dsersim? ar ko gehrbimees?“ Un ratschu tahdi laudis sawā prahta schkeetahs Deewam kalpoht, jebchu tee winnu wehl neturr par fahdu ustizamu wihr, us furra apsohlischchanahm warretu palaislees.

Gribb Deewam kalpoht un pasaulei. „Ta pasaule irr azzu-fahriba, meesfas-fahriba un lepniga dsihwoschan.“ Kas nu gribb Deewam pa reissi kalpoht, tam pehz winna bausta buhs aisleegt tahs pasaulegas eekahroschanas, un sawu meesu frustā fist lihdsar tahm fahribahm un eekahreschanahm; tam nebuhs tik no tahs rupjas fahribas ween noturretees, ko arri pasaule par negantu un

sohdamu turr; bet arri no tahs smalkas kahribas, kas tam garram pretti stahw un Deewa = luhgchanu un Deewa = kalposchanu aiskawe. Turpretti tam buhs „eeksch ta Kunga ween eepreezatees, eeksch tahs Deewa = walstibas, kas irr tai-sniiba, meers un preeks eeksch svehta garra.“

Bet woi wissu to darra tee laudis, kas leeli, schè Deewam kalpojoht? Woi nekalpo turklaht arri pasaulei un winnas meesas kahribai? Woi tee sawu meesu ar leeku dserfchanu, ar spehlehm un danischeem neapkohp us kahribu? Un tak tee laudis wehl tik drohschi irr, saazih: schee Deewam kalpojoht.

Bet wiss tas, lai gan Deewa sinnzik jauks un teizams israhdahs, irr suhds, un nesa-eet ar Deewa prahdu. Teescham, tad ta pasaulei mums par fungu. Schai gribbam patikt; winnas gohdu un teikschchanu meflejam, zaur winnu gribbam laimigi palikt. Ak faut tee laudis pehz Deewa gohda tik lohti dsichtohs, kà karsii esam preeksch fewis, tik salti esam pret Deewu. Un takinehr ar warru gribbam leelitees, ka mehs Deewam kalpojoht.

Kad nu es juuns juhsu püssihdsigu kristigni tizzibu skaidri preeksch azsim esmu lizzis, gan sinnadams, ka daschs, schinni speegeli sawu waigu apluhkdams, buhs nomannijis, kahds ihsti irr, — un gan sinnadams, ka juhsu widdù inas buhs to, kas par Deewu un par Deewa = kalposchanu itt ne neeka nebehda, bet laikam wissi gan saproht, ka bes Deewa newarroht buht, un tadeht winnu labprahrt paturretu par draugu, bet turklaht ta pasaulei un tas laizigs labbums teem tik mihi, ka no tahdahm leetahim newarr atrautees un Deewam ween peekertees, bet weenam fungam basnizä, ohram ahrpuss basnizas kalpo, weenam schodeen, ohram rihta, weenam schä, ohram tå. — Kad nu tas tå irr, tad es juhs prassu

2) eeksch ta Kunga wahrda, par sawu un par juhsu dwchselehm behdas turredams: sakait man, kala b b ju hs klibbo jeet abbejä s p u f f è s? Kapehz tahdu wiltibu isdohmajeet? Kapehz gribbeit Deewam un laizigam labbumam, Kristum un Belälam, labbam un launam garram kohpå kalpoht, jo tas newarr buht? Jo pats Kristus sakka: „Ne weens newarr diwi fungem kalpoht; juhs newarrat Deewam kalpoht un mantai.“ Deewa tas weenigs ihstenajis Kungs pahr mums. Winsch muhs gribb par saweem kalpeem. Tas naw gan, kad mehs winnain brihscheem ween gohdu dohdam, bet mums buhs winna kalpeem buht weenimehr, un winnain ween kalpoht. Zik nu mehs zittam peekerramees, tik mehs no winna atraujamees. Jo zik tu laizigu labbumu mihi, tik tu Deewu ee-nihdi, — zik tu pasaulei jeb kautkahdam grehkam peekerrees, tik tu Deewu atmetti. Ko tu tad klibbo abbejä s p u f f è s? Kapehz tu to gribbi labbaki sin-naht, ne kà Kristus? Kam tu gribbi kohpå salikt, kas irr schkiramms? Kristus skaidri sakka: „Ne weens newarr diwi fungem kalpoht; jeb tas weenam peekerrees un ohtru atmettihs, jeb weenu eenihdehs un ohtru mihehs. Juhs newarrat Deewam kalpoht un mantai.“ Un svehti rafstii to paschu apleezina

wehl dauds zittas weetas. „Tew buhs Deewu tawu Kungu mihleht no wissas firds, no wissas dwehseles, no wissa spehka.“ — ka laulata seewa zittu nedrihkest mihleht, ka sawu paschu wihrn. Kam tu tad pehz zitteem swescheem raugees? Tu Luttera-sizzibas draudses lohzeeklis, ar Deewu saweenohts swehtha draudsbiba, kam tu scho swehku draudsbiba gribbi pahrkahpt, sweschai tizzibai pakkal-maukdams? „Woi Deevs tevi naw debstijis par weenu jauku wihsna-kohku, par weenu itt taisnu fehku, ka tad tu gribbi pahrwehrtitees par weenu ruhku mescha-sarru kahda swescha wihsna-kohka? Jo jebschu tu ar sahrmu masgatohs un nemtu dauds seepes klah, tomehr taws no seebumannā preefschā rabdahs, fakfa tas Kungs Kungs. Ka tu fakki? Es ne-esimu sagahnijees, es ne-esimu tecen Baalim pakkaldinrees: skatti sawu zellu, nemm' wehrā, fo tu effi darrijis. (Jer. 2.) Kapehz tu sawu firdi us pussehm dalli starp Deewu un starp pasaulli? „Tew nebuhs tawu wihsna-dahrsu ar mistru apseht. Tew nebuhs ar weenu wehrsi un ar weenu ehseli kohpā art. Tew nebuhs ne kahdas drehbes no kohpā sajaukteem audeem, willainu un linnu, apwilkt.“ (5 Mobs. 22.) Kam tu tad neturrees pee schahs Deewa pawehleschanas? Kam tu diwejadu fehku issehji? Kam tu fehji us garru un us meesu? Kam tu ar weenu tihru wehrsi un ar weenu netihru ehseli kohpā arri? Kam tu sajauzi kohpā taunu un labbu? Kam tu apwelzi drehbes no kohpā sajaukteem audeem? Kam tu gribbi Jesus Kristus taisnibas-swahrkus apwilkt, un arri gribbi paturreht meesas apgahnitus swahrkus? Swehti raksti pamahza: „Schkiftajt tahs rohkas, juhs grehzineeki, un darrajt schkiftas tahs firdis, juhs dimprahligi!“ (Jehk. 4.) Kam tad tew irr tahda dimprahliga firds, weena preefsch Deewa, un ohira preefsch pasaules un preefsch grehka? Woi tu tad nedsirdi, ka ta irr rohku apgahnischana un firds-neschkiftiba? „Juhs laulibas-pahrkahpeji un laulibas-pahrkahpejas garrā, woi juhs nesinnat, ka schihs pasaules draudsiba irr Deewa eenaidiba? Kas tad gribb tahs pasaules draugs buht, tas irr kluis par Deewa eenaidneku.“ (Jehk. 4.) Woi tu Pahwila pamahzischana ne-effi dsirdejis (2 Kor. 6.): Newelzeet sweschni juhgu ar teem netizzigem. Jo kahda datta irr taisnibai ar netaisnibu? Kahda beedriba irr gaismai ar tumfibu? Ka skann Kristus ar Beliälu kohpā? jeb kahda datta irr tizzigam ar netizzigu? Un kahda lihdsiba irr Deewanammam ar elka-deeweem?“ Klaus, fo taws Pestitajs fakfa: „ja kas labban man gribb pakkat nahkt un mans mahzeklis buht, tam buhs sewi paschu aisleegt, un sawu krusku us sewi neint, un man pakkat eet;“ un atkal: „ja kas nahk pee man, un neeenihd' sawu tehwu un mahti, un seewu un behrnus, un brahlus un mahsas, un arri turflahf sawu paschu dshwibni, tas newarr buht mans mahzeklis.“ Kapehz tu to gribbi saweenohst kohpā, kas naw saweenojams? „Kapehz tawa akka no ta pascha awota iswerd saldu un ruhku? Kapehz tu ar weenu mehli Deewu slawe un ar to paschu mehli tu notahdi zilwekus, kas pehz Deewa gihmja darriti?“ Woi tu nesinni, fo Jehkabs fakfa: „Ja kas schkectahs Deewam kalpojohts, un nefawalda sawu mehli, bet sawu firdi peewillt, ta pascha Deewa-kalposchana irr neleetiga.“ Un arri Jahnis fakfa: „Ja kas to pasaulli mihle,

eksch ta ne-irr ta tehwa mihlestiba; jo wiss, kas irr pasaule, meesas = kahriba, azzu = kahriba, lepniga dsibwoschana, tas ne-irr no ta tehwa, bet no taks pasau-les." Kam tu tad Deewa wahrdus pahrgudro? Woi tomehr gribbi fazziht, ka ta pasaules mihlestiba un ta tehwa:mihlestiba warr kohpā buht pee weena zilweka? Kam tu to darri? Es tevi prassu, atbildi man

3) ar ihseem, skaidreem, beswiltigeem, pateesigeem wahrdeem, woi: Ja, woi: Nè, woi tas irr pa reisi? Woi nu Deewu ween, jeb woi to pasauli ween gribbeet iswehletees? Schè naw ko klußu zeest jeb kawetees. Iswehlejees, kur-ram fungam tu gribbi kalpoht. Bet tikkai issakki to skaidri. Ja tu gribbi lai-zigam labbumam kalpoht, nu tad kalpo tam. Deews to ar warru neleegs. „Ja juhs mannis negribbeet klausht, no-eita, kalpojeet ikweens saweem subdu-deeveem, tomehr mannu wahrdu neapgahnajt wairs, fakka tas Kungs.“ (Ez. 20, 39.)

Woi tu gribbi Deewam kalpoht? Tu to warri. Deews tevi uegrabb at-mest. Winsch tew leek fazziht: „Tu gan dauds draunguleem esst pakaldsin-nees, bet atgreesees atkal pee man, fakka tas Kungs, tad es tevi peenemschu.“ (Oz. 2.) Bet tee sweschi draunguli tew ja-atmett, un tew ja-turrabs pee tawa Deewa ween. Tad nu es tevi mehl reisi prassu: ko tu gribbi darriht? Woi tu tizzi pateesbai, jeb woi netizzi? Es tevi neatlaidischtu no schahs weetas, pirms tu man skaidru atbildeschamu buhss dewis. Aypdohma nu, ko tu darris? Ko tu kawejees? Par to tew weenreis buhs ja-atbild Deewam. Tà tas ne-eet. Diwi fungemein tu ne buht newarri kalpoht. Tas jau preeksch tew labbak', kad tik weens ween taws kungs, ne kà kad diwi, jeb wehl wairak buhtu. Bet kusch buhs tew par fungu? Woi tas buhs tas laizigs labbum? Nu tad lai tà paleek. Tad kalpojeet pasaulei it kà winnas draungi. Krahejet, zif war-redam; meklejeet sawu laimibu pee zilwekeem it freetni; „barrojeet sawas sirdis it kà us nokauschanas deenu;“ (Zehl. 5.) darreect, ko ta pasaule pawehl; dsib-wojeet kà karrä, un nebehdaeet ne par taisnu un gohdigu dsibwoschamu, ne par Deewa sohdibu; isteizeet drohschi: mehs essam no pasaules, un negrib-bam krisligi laudis buht; mehs atsakkam Deewam, negribbam nedf winnahm kalpoht, nedf dallu dabbuhrt pee winna, bet mehs sawu dallu, sawu teesu nem-mamees schinni pasaule? Woi tas irr juhsu prahs?

Bet woi dohmaeet, ka tas jums isdohsees par labbu? Woi mirschana-s-tundina warrefeet preezatees par to, ko esheet iswehlejuschees? Woi tas lai-zigs labbums juhs ispestihs no Deewa dusmibas un no elles? Woi tas lai-zigs labbums jums dohs to mibschigu dsibwoschamu? Nu labbi jums, ja tas tà irr. Bet woi esheet tik drohschi fazziht: pasaule, wels, grehks, meesas = kah-riba, laizigs labbums man buhs par deewu; schahs leetas es gribbu mihleht un Deewu eenihdeht; schahm leetahm gribbu peekertees un Deewu atmett? Woi esheet tik drohschi to issazziht? Woi juhsu sirds ne = istruhfstahs un ne = isbihstahs? Woi juhsu mehle jums nepeclihp pee schohda, kad

juhs to gribbetu issazziht tik drohschi? Bet arri jau to dohmaht ween, tik pat leels grehks buhtu. Bet woi tomehr gribbeet pasaulei kalpoht? woi tomehr lihds ar pasaulei pasjost muhschigi? Jeb woi negribbeet labbat' tai pasaulei wissai atsazziht, un Deewam ween kalpoht? Deewu ween mihleht, Deewam ween peekertees? Ko juhs klußu zeeschat? Ko juhs apdohmajeetees? Ak ne-kawejeetees tik ilgi, apsohlajt tam Kungs ar skaidreem wahrdem: „Tewim peederram ar meesu un ar dwechseli, tewim gribbam kalpoht. Tas Kungs irr Deews, tas Kungs irr Deews! (1 Kehn. 18.) Tu buhfi muhsu Kungs un Deews, muhsu manta un baggatiba, muhsu mihlesliba un lihgsmiba, muhsu weenu-weenigajs labbums laizigi un muhschigi.“ Woi to wehl negribbeet isteikt un apleezinahi? Kas juhs aiskawé? Ja juhs Deewam wissai padohdeetees, tad winsch jums arri wissai padohdahs; tad winsch juhs apgahdahs ar wissu, kas jums waijadfigs, kà namma-tehwes sawu kalpu; tad buhseet wallà no wissahm suhdishchanahm un raiseschanahm un firds-ehsteem; tad Deews jums buhs par debbesu-tehwu, kas juhs kà sawus behrnus mihlehs, apgahdahs, eh-dinahs, dsirdinahs, apgehrbs, un jums wissu waijadlibu peeschkirs, bes ka juhs bailligi suhdiyetees. Ja juhs Deewam kalpojet, tad juhs netezzeet kà us ko pasleptyu (1 Kor. 9.), bet Deews muhschigi atmaksahs tam, kas winnam scheitan kalpo, un schi makfa nebuhs masaka, ne kà wissa ta Deewa walstiba, taisniba un meers un preeks eeksch svehta garra: un juhs, kà Sihmeans, kà Deewa kalpi, aiseeset meerä us meeru, un pee ta Kunga buhseet weenumehr preekä un svehtibä.

Tu, ak augstajs Deews, tak ween esii ta augstaka manta; eeksch tew wissas svehtibas ne-issinetlains awots atrohnams; pee tawas kalposchanas ween zilwels pateestigu, pastahwigu, muhschigu laimibu atrohn. Turpretti wiss zits labbums, kas tewim, ak svehtajs Deews, nepatihk, irr tikai wilstigs leeks labbums, weena wilstiga un isnihziga laimiba; ir pats wissu-leelakais labbums, ko wels un pasaule warr doht, irr kà kaitigas sahles, kas nahwi padarra. Un takmehr effam tik gekkigi, un nahwi iswehlejamees un ne dsihwibu, jeb kà ne-sprashchi gribbam kohpä panahft meeru un nemeeru, svehtibu un lahstus, gaisfmu un tumfibu, dsihwibu un nahwi. Tik leela irr muhsu samaitaschana. Ak, tapehz firds-schehligajs Deews, dohdi mums apgaismotas azzis tahs spraschanas, lai mehs tak wissi weenreis redsetu un atsichtu, kas pee muhsu meera waijadfigs, lai ta gohdiba eeksch tawas kalposchanas it leela un eekahrojama paleek muhsu dwehselehm; turpretti lai ta sagahnischana eeksch grehku kalposchanas mums it neganta un atmettama parahdahs, — lai us preekschu jo prohjam tewim ween kalpojam un tawam wahrdam ween gohdu dohdam un ne teem elkeem. Darri to, Kungs, tawam leelam wahrdam par gohdu un mums par muhschigu pestischana. Amen.

41.

Das Latweeschu Draugs.

1845 18. Oktober.

42te lappo.

T a u n a s i n n a.

Is Nihges. Sargajt, isfargajt behrnus no tahs jaunas mohdes sehwela-kohzineem! — Dauds nelaimes jau zaur scheem pasaule irr notikuschas. Paghjuschä zettordeenä arri te alkal pcedishwojam tahdas bresstras. Meitina, wehl ne trihs gaddus wezzumä, libdse waßkarä mißlu mahti, lai winnai eenesfoht dsehreenu. Mahte iseet to wahriht; behrns weens pats paleek istabä, spehledams, bet tik fo reds, fa mahte isgahjuse, uskahyele un nonemm no plaukta to buntiti sehwela-kohzini, fahk rohs verseht, un — kad mahte eenahk istabä, jau atrohd behrnu, sawu weenigu, leesmu leesmäs; jo ugguus bija kehrees winna drehbes. Mahte wehl pazell behrnu no grihdes, ness to ahrä, un eemehrz uhdem; bet dwehselite jau bija aissgahjuse.

Stahsti pahr to kristigu dseesmu taisitaju Georg Neimarku.

Dihwadsmitas nodallas widdus.

Tä sirsniyi pamahzihts un peekohdinahts, ar labbahim sunnahm apgaismohsts un isrohtahts, ar taisnu sirdi un labbu prahru apdahwinahts un no Neimarka tehwa weeta fivehtihcts, Ernestis atstahjahs no Weimares un nogahje us Leipziges pilsschitu angsta skohlä to ahrsta ammatu gruntigi ismahzitees un tä us sawu gruhtu ammatu ihsteni fataisitees. — —

Wisch pateesi arr' labbi islurrejahs, jo pahriahkdams pahriesse arr' labbu slawu un gobdu libds no sareem skohlas mahzitaceem. Tuhlin kahds slawehits dokterä kungs Weimares pilsschita winnu penechme serv par polihgu un tas ne warreja beigt winnu usteikt un islawehit par to nstizzamako zilweku.

Drihs arri winsch pats eesahze us sawu rohku tsishwoht un ne-apnizzis publedameris winsch ibsä laikä sewim labda gobdu un slawu samantoja, fa Neimarks itin no sirds dabbusa preezatees par sawu puhlinu, ar fo pee Ernesta bij' darbojces. —

Kahdu reis' gaddijahs, ka pats herzogs us' jakti buhdams bij stipri fasal-dejees un eekritte gruhtâ sliminibâ. Wissi abyestii, kas winnu apraudsija, grohsija galwas un sawâ starpâ runnaja, ka gan ne warroht wis zerreht, ka tas flinnecks wehl zelschotees. Tad nu Ernest's Schmidt arri tilke atsauktis. Schis lifke to slimneeku papreeksch eeksch fildice wihsa, tad eeksch appineem un pehz-zahl eeksch eesala behneht jeb fanteht, un ar to ta laimejahs, ka flinneekam tee ne jurruschi dsihwibas-spehki atkal fahze mohsteees un winsch palifke wessels. Af, ka nu wissi laudis gawiledarni to mihsu glahbeju slaweja un tam pateizibu dewe!

Ne taht no pilsechtos Neimarks sewim bij' pirzis smukku muischu ar jaunkeem dahrseem. Tè nu winsch 28tâ Mai-mehnescha deenâ swinneja sawu mihsa audseâna 30tr dsiuntez-deemi. Schwinni deenâ arr' tas herzogs pehz sawas slimmibas pirmu reis' isgahje us lauka.

Ulri dauds pateest ustizzami un firsnigi draugi bij' us scho gohdu luhgti, un tee to preeka deeninu padarrija jo jauku. Ulri tas herzogs bij' nodohma-jis pasleppen' schodeen sawu glahbeju peepefchi eepreezinah ar to gohdu, ka winnu eezechle par sawu ihpaschu dokteri.

Kad nu herzogs sawôs brangôs gohda-wahgôs garr ta dahrsa sehtu lehnitum brauze, gribbedams itt flusssi scheem usbruikt, lai jo leelaks preeks buhtu, tad arri kahds firms, straindains wihrinsch, ar garru zetta-speeki rohkâ, no ohtras pusses pee dahrsa wahrteem peelihde.

Leelee-wahrti ar reisi aivehrehs wallâ, un skanni gawilejoh tifke tas augstais weesis, tas herzogs, fanemits. Bet tas wezzajs firmajs wihrinsch palifke pee wahrteem stahwoht, un pasemmigi noleezees luhkojahs us teem preezigeem.

Tas herzogs tè dahrsa-istabâ nodewe Ernestam to aizinaschanaas-grahmatu us jaunu ammatu, un Ernest's jutte sewi augusti aplaimotu par to masu darbinu, ko winsch pee herzoga wesselibas darrijis. No wissahm puschein nu tam glahbejam laini wehleja, un firsnigu preeku jutte ne ween tas aplaimohts un Neimarks, bet arri wissi zitti weesi. Un kad nu Ernest's itt ka ar apgaismotahm azzim wissu to jaiku svehtku eerikteschanu parandsija, tad nejausch ieraudsija arri pee wahrteem to drebbedamu, firmu wezziti, ko usskattoht winnau sawadi ap sirdi palifke. Winsch teize: „Kä tad es warru buht laimigs, es weens pats; un tas nabbadinsch tur pee wahrteem buhs bes preeka un palibdsibas no scheien' aiseet probjam? Wisseem buhs preezatees ar to prezigu! Nahheet schurp, wezz-tehw'!"

Tas wezzitis pamasitum un ta ka bihdamees gahje klahfak' teem weeseem. „Kas juus patihk?" — ta Ernest's mihligi schehlodams to jautaja, — „schê kur preeks ween miht, tè tai nelainei ne buhs kahdam assaras isfpeest."

Jittin ka mehms tas firmajs wezzitis usskattoht to mihligu runnataju un assaras, ka rassa Mai-mehnesi, spihdeja winna' wahjas azzis. Tad winsch ar

drebbedamu balsi sahze tà runnaht: „Ko es tik gauschi wehlohs, to juhs ar sawu zilwezigu spehku ne spehjeet man doht.“

Itt kahrigi, winna likteni sinnah, speedehs wissi weesi tam firmajam wezjtim itt tuhwu, un pats herzogs kohli kahroja sinnah, kahda wehleschanahs gan tam wezzajam effoht firdi, ko ne weens zilweks ne warroht peepildiht.

„Teigeet tik ahrâ, wezzajs tehws,“ — tà Ernest's teize un satwehre winna labbo rohku; — bet kà winsch fabihjahs, ka wezzajs tà farahwahs, itt kà no kramppja sagrahbits.

Beidsoht tas sweschahs tatschu fanehmehs un sahze skanni bet lehni tà runnaht: „Ko es wehlohs, to pasaule man ne kad ne warr doht. Gan es arween' esmu mihligas dahwanas fanehmis no mannu kristigu brahlu rohkahm, jo ne kad manni ar rupjeem wahrdeem no durwin ne atraidija, — bet pehz ko manna firds deenahm un naaktim kahrodama luhbse, to man neweena zilweziga rohka ne spehje sneegt; jo es ne kahroju pehz kahdas laizigas mantas, nè, ne kahdas laizigas leetas ne warr mannu kahrofchanu flusseht.“

Azzis isplehtuschi, tee weesi zits zittu usskattija un katis taggad dohmaja, kas gan ta tahda dahwana effoht, ko tas firmâjs tehws tik lohti kahrojcht.

Herzogs atkal eesahze runnaht: „Luhdseet, ko juhs tik wehlejtees, es jums to wissu dohschu mihla Deewa dehl; jo ko mehs teen fanveem masakeem brahleem darram, tas irr tik patt, itt kà Deewam pascham darrihts.“

„Ja, luhdseet tikkai,“ — tà Ernest's teize, — „ko tik juhs gribbeet luhgt, es sawu spehku ne tampischu jums, mihlajis tehws, palihdscht.“

„Kad juhs arri,“ — tà wezzitis atkal teize — „safrautu wissas sudraba mantas no wisseem waldinekeem, wissu Amerikas feltu un wissus dahrgus alminus, kas irr wissâ pasaule, — kad juhs man warretu tik ilgu dsibwi pefschkirt kà Metusalam, — un faut wissi pasaules waldineeki un fehnini manni mihlotu un gohdatu, — ir tad es ne warretu meerâ buht; pehz pasauleigham mantahm es ne dseennohs, tahs wissas irr lohti, ak lohti dauds par masahm, mannai dwehselei to doht, ko tik tas schehligs Debess-Tehws ween man nabbagam spehj dahwinah; tad nu bñrdeet — un pahrbrihnajtees — man truhfst firds-meers un labba apsinnaschana.“

Wissi weesi ni lohti fabihjahs, jo winneem ni slaidri rahdijahs, ka kahds leels noseegums tam wezzajam us firdi gulloht, ko nu wehl tas wezzums jo suraggaku darroht. Tomehr teen atkal palikke schehl pahr winnu, ka tee mannia, ka tas nabbadsinsch tihri kà ismissis palikke.

„Jums waisag' inums sawas behdas, wissu sawu nelaini isteikt“ — tà Ernest's teize, un mette fullaineem ar rohku, lai frehslus ainess.

Tas wezzitis tikke wisseem weeseem paschâ widdû sehdinahts, un katis speedehs tik tuhwu, kà ween warreja pee ta wezzischa klah. Tas herzogs jeb firsis noschdehs winnam paschâ preefschâ, Ernest's Schmidt pa labbu un Neimarks pa kreis rohku. Ir tee fullaini gluhnedaini sawas galwas bahse tai beesai tauschu druhsmei starpa.

Tas firmajß; nu jo drohschaks, tà runnaja:

„Zaw diwdesmit gaddi irr pahrgahjuschi, kamehr es apfahrt maldohs pa to plaschu Deewa pasauli. Kà tam brahta-slepkarawam Käinam, tà pat arri man flahjahs, man naw ne kur paleekamas weetas, un es behgdams maldi-johs weenadi ween. Af, zik dauds reis es jau meschâ kohku ehnâ nokritte us zelteem un fleedsu tà patt kà Käins: Manni grehki irr leelaki, ne kà tee man warretu tikt peedohti. — Es biju zittu reis' muiskants. Laulibâ tik ihsu laizim dabbiuju dñihwoht, jo mihsa seewina man agri nomirre un weens pats dehls man palifke, tahds labs un skaists sehns kà engelis. Winsch bij' newainigs kà aitina, winna firds tihra un palkausiga, pats itt mihsilgs un no wilitbas un melleem winsch ne ko ne sunnaja. — Tomehr es, besdeewigs tehws buhdams, liffu winnu usaugt kà kahdu mescha-stahdu un tik tas spehks un ta sapraschana winnam bij', ko schehligs Debbeß - Tehws winnam pasneedse. Es biju lohti padeweess us dserschanu un kahru spehleschanu un labprahrt behgu is mahjas prohjam, kad tik ween warreju. — Scho grehku es wehl wairoju ar to, ka no skaudibas un eenaida dsichts, es sawam gohdigam schwagaram tà gohdu laupiju, ka wissi zilweki no winna atrahwahs, un winsch bes darba un yelnas palifke. Kahds no manneem schuhpu beedreem sawu wezzako meitu islaide pee wihra, tur es arr' biju luhts us dserschanu, — es gahju — aismirfu sawu dehlu pa wissam, bet bads to dsinne, manni kahsas usmekleht. Tas bija Altona pee Hamburges. Es biju wahjsch zilweks un tà peedfirdihs, ka biju sawu prahru faudejis. Mans dehls manni tur atradde un waddija manni, sawu peedsehruschu tehwu, pa zellu us mahjahn. Bet eekam tikkam pilsschta, winsch sahze manni gauschi luhtg pebz kummosina maises. Man ne kà ne bij', ko winnam doht; man gan firds pahr to sahpeja, jo winna gaudi wahrdi man sahpigi duhrahß firdi. Un kad nu wehl pa nelaimi eekrittu grahwî, kas bija pilns uhdena, tad je wairak faslaitohs un palifku nikns — gribbeju ar labbo rohku winnam wilkt reis' pa mutti, — bet kà jau bes ihstas samannas — ar sawu wijoli trahpiju winnam, tam newainigam behrnam, tà us galwas, ka ta wijole gabbal' gabbalß fasprahge, un — af suhra deenix! mans newainigs, mans weenigajß dehls bij' nohst! es besdeewigajß tehws biju winnu nosittis.“

„Tè nu wezzitim balsß aishrahwahs un assaras winnam pluhde pa azzim ahrâ. Ismissis winsch schnaudse sawas rohkas, un firdi satreeks fleeße: „Af es nelaimigajß! besdeewigajß! Kur mans dehls, mans mihlajß dehls!“ A. L.

(38tai un 39tai lappai pawaddons no wessela bohgena, kur lassam: I. Kà Ahbraämam Ghfaäks irr peedsimmis, un ka winsch Ahgari un Gsmaëli irr isdännis no sawa nammia ahrâ. II. Dseesma: Sataifee us aiseeschanu. — 40tai un 41mai lappai arri pawaddons no wessela bohgena, kur atrohdam: I. Kà Ahbraämß no Deewa to pahleeschana dabbiüs, sawu dehlu Ghfaäku uppureht. II. Dseesmas: 1. Palanjees us Deewu. 2. Dseesma wassaras-fwehkfös, ta patt arri zittâ laikâ.)

Lihds 17. Oktober pee Nihges irr atmahlüschi 1225 luggi un aishbraulüschi 1084.

Brihy drickeht. No Widsemnes General-gubbernemente pusses: Dr. C. E. Vapiersky.